

ÎNCHEIERE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Colesnicov Eugeniu, prin intermediul avocatului Bîtcă Andrei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Colesnicov Eugeniu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la justiție, încasarea prejudiciului material și moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Colesnicov Eugeniu, prin intermediul avocatului Bîtcă Andrei, și menținută hotărârea din 30 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 22 mai 2019, Colesnicov Eugeniu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la justiție prin faptul neînregistrării cererii de apel, declarată de Colesnicov Eugeniu la 01 noiembrie 2017, de către Direcția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni; încasarea prejudiciului material în sumă de 51 510, 22 lei, a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 16 octombrie 2017, Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, examinând acțiunea civilă înaintată de Veaceslav Cocul împotriva lui Colesnicov Eugeniu privind încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, a emis hotărârea prin care acțiunea depusă de Veaceslav Cocul s-a admis integral, s-a încasat de la Eugen Colesnicov în beneficiul lui Veaceslav Cocul prejudiciul material în sumă de 49 003,22 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 2 507 lei.

La 01 noiembrie 2017, prin intermediul poștei electronice, a fost declarat apel

împotriva hotărârii Judecătorei Hâncești, sediul Ialoveni din 16 octombrie 2017. Direcția evidență și documentare procesuală a Judecătorei Hâncești, sediul Ialoveni, însă, nu a înregistrat cererea de apel parvenită prin intermediul poștei electronice, iar în consecință, i-a fost încălcat dreptul de acces la justiție, precum și dreptul la apărare.

Astfel, prin încheierea din 22 martie 2018, instanța de apel a respins cererea cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului, fiind restituit apelul declarat de Eugen Colesnicov din motiv că a fost depus în afara termenului legal. Instanța de recurs a menținut încheierea din 22 martie 2018, astfel că aceasta a devenit irevocabilă.

Fiind evidentă încălcarea admisă de Direcția evidență și documentare procesuală a instanței de fond, prin neînregistrarea cererii de apel parvenite prin intermediul poștei electronice, a fost încălcat dreptul de acces la justiție, precum și dreptul la apărare, drepturi consfințite în Constituția Republicii Moldova, precum și în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Întemeindu-și acțiunea în baza art. 6 CEDO, art. 26 alin. (1), 166-167 din Codul de procedură civilă, art. 8, 14, 1398, 1422, 1423 din Codul civil, art. 20, 54 din Constituție, Colesnicov Eugeniu a solicitat constatarea încălcării dreptului de acces la justiție prin faptul neînregistrării cererii de apel declarate de Colesnicov Eugeniu la 01 noiembrie 2017 de către Direcția evidență și documentare procesuală a Judecătorei Hâncești, sediul Ialoveni, încasarea de la Ministerul Justiției al Republicii Moldova a prejudiciului material în sumă de 51 510,22 lei, a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 30 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 23 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Colesnicov Eugeniu, prin intermediul avocatului Bîtcă Andrei, și menținută hotărârea din 30 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut în hotărârile sale că nu sunt întrunite condițiile de aplicabilitate ale Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998.

La 02 septembrie 2020, Colesnicov Eugeniu, prin intermediul avocatului Bîtcă Andrei, a declarat recurs împotriva deciziei din 23 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că la emiterea deciziei instanța de apel a interpretat în mod eronat legea precum și a apreciat în mod arbitrar probele.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Colesnicov Eugeniu, prin intermediul avocatului Bîtcă Andrei, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de

decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 iunie 2020 și expediată participanților la proces la 13 iulie 2020 (f.d. 90), însă la materialele cauzei nu există înregistrări care să demonstreze momentul recepționării acestora de către părți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 23 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 02 septembrie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Colesnicov Eugeniu, prin intermediul avocatului Bîtcă Andrei.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Colesnicov Eugeniu, prin intermediul avocatului Bîtcă Andrei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru